

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 28 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Regatul Unit) – The Queen, à la demande de: PJSC Rosneft Oil Company, anciennement OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Cauza C-72/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive adoptate având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina — Dispoziții ale Deciziei 2014/512/PESC și ale Regulamentului (UE) nr. 833/2014 — Validitate — Competența Curții — Acord de parteneriat UE-Rusia — Obligația de motivare — Principiile securității juridice și preciziei legii aplicabile — Accesul la piața de capital — Asistență financiară — Certificate globale de depozit (Global Depositary Receipts) — Sectorul petrolier — Cerere de interpretare a noțiunilor „sist” și „ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri” — Inadmisibilitate]

(2017/C 161/02)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: PJSC Rosneft Oil Company, fostă OJSC Rosneft Oil Company

Pârâți: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Dispozitivul

- 1) Articolele 19, 24 și 40 TUE, articolul 275 TFUE, precum și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, în temeiul articolului 267 TFUE, cu privire la validitatea unui act adoptat în temeiul unor dispoziții referitoare la politica externă și de securitate comună (PESC), precum Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/872/PESC a Consiliului din 4 decembrie 2014, în măsura în care cererea de decizie preliminară privește fie controlul respectării articolului 40 TUE de către această decizie, fie controlul legalității măsurilor restrictive împotriva persoanelor fizice sau juridice.
- 2) Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 1 alineatul (2) literele (b)-(d) și a articolului 1 alineatul (3), a articolului 7 și a anexei III la Decizia 2014/512, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/872, sau a articolelor 3 și 3a, a articolului 4 alineatele (3) și (4), a articolului 5 alineatul (2) literele (b)-(d) și a articolului 5 alineatul (3), a articolului 11, precum și a anexelor II și VI la Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1290/2014 al Consiliului din 4 decembrie 2014.

Principiile securității juridice și preciziei legii aplicabile (*nulla poena sine lege certa*) trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună sancțiuni penale aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor Regulamentului nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din acesta, înainte ca domeniul de aplicare al dispozițiilor respective și, prin urmare, al sancțiunilor penale aferente să fie precizat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

- 3) Expresia „asistență financiară” care figurează la articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, trebuie interpretată în sensul că nu include procesarea unei plăți, ca atare, de către o bancă sau de către un alt organism financiar.

Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, trebuie interpretat în sensul că interzice, începând de la 12 septembrie 2014, emiterea de certificate globale de depozit (Global Depositary Receipts) în temeiul unui acord de depozit încheiat cu una dintre entitățile enumerate în anexa VI la Regulamentul nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1290/2014, inclusiv atunci când aceste certificate sunt reprezentative de acțiuni emise de una dintre entitățile respective anterior datei menționate.

⁽¹⁾ JO C 155, 11.5.2015

Hotărârea Curții (Camera întâia) din 29 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Darmstadt – Germania) – Furkan Tekdemir, prin reprezentanții legali Derya Tekdemir și Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße

(Cauza C-652/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Acord de asociere între Uniunea Europeană și Turcia — Decizia nr. 1/80 — Articolul 13 — Clauză de standstill — Dreptul de ședere al membrilor de familie ai unui lucrător turc încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru — Eventuala existență a unui motiv imperativ de interes general care justifică noi restricții — Gestionare eficientă a fluxurilor de migrare — Obligația impusă resortisanților statelor terțe cu vârsta sub 16 ani de a deține un permis de ședere — Proportionalitate)

(2017/C 161/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: Furkan Tekdemir, prin reprezentanții legali Derya Tekdemir și Nedim Tekdemir

Pârât: Kreis Bergstraße

Dispozitivul

Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, anexată la Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963, la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acesteia din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 trebuie interpretat în sensul că obiectivul privind gestionarea eficientă a fluxurilor de migrare poate constitui un motiv imperativ de interes general care permite justificarea unei măsuri naționale, introdusă după intrarea în vigoare a acestei decizii în statul membru în cauză, care impune resortisanților statelor terțe cu vârsta sub 16 ani obligația de a deține un permis de ședere pentru intrarea și șederea în acest stat membru.

O asemenea măsură nu este însă proporțională în raport cu obiectivul urmărit, în condițiile în care modalitățile sale de punere în aplicare în ceea ce privește copiii resortisanți ai unui stat terț născuți în statul membru în cauză și în cazul cărora unul dintre părinți este un lucrător turc cu reședința legală în acest stat membru, precum reclamantul din litigiul principal, depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016